

شفاهی

استفاده از دو سیستم آنزیمی پراکسیداز و اسیدفسفاتاز برای مقایسه نخل خرمای رقم برخی حاصل از کشت بافت با پایه‌های مادری حاصل از پاجوش

شهره زیوردار - موسی موسوی و ناصر عالم زاده انصاری
مربی و اعضاء هیات علمی گروه باغبانی - دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز

کاربرد گیاهان حاصل از کشت بافت بستگی به پایداری ژنتیکی آنها دارد. روش‌های متفاوتی جهت بررسی ثبات ژنتیکی این گیاهان وجود دارد. در تحقیق حاضر از دو سیستم آنزیمی پراکسیداز و اسیدفسفاتاز و روش الکتروفوکوسینگ ایزوزایم‌ها بر روی ژل پلی اکریل آمید به منظور مقایسه گیاهان رقم برخی حاصل از کشت بافت با پایه‌های مادری رقم مذکور استفاده شد. ابتدا پلی مورفیسیم سیستم‌های آنزیمی فوق در بین چندین رقم خرما مورد بررسی قرار گرفت و پس از اثبات وجود پلی مورفیسیم، گیاهان مادری و گیاهان حاصل از کشت بافت رقم برخی از لحاظ این دو سیستم آنزیمی با یکدیگر مقایسه شدند. نتایج به دست آمده به صورت الگوی باندهای ایزوزایمی یا زیموگرام، تهیه و گیاهان از نظر تعداد و محل ظهور باندها مورد مقایسه قرار گرفتند. دندوگرام حاصل از تجزیه خوشه ای نیز ترسیم شده و دوری و نزدیکی نسبی گیاهان به صورت واحد عددی با هم مقایسه شدند. نتایج نشان داد که در سیستم آنزیمی اسیدفسفاتاز بین گیاهان مادری و حاصل از کشت بافت رقم برخی تفاوتی وجود ندارد، و از لحاظ سیستم آنزیمی پراکسیداز نیز اختلاف مختصری بین گیاهان مادری و کشت بافتی مشاهده شد. دندوگرام مربوط به مقایسه این گیاهان از نظر سیستم آنزیمی پراکسیداز حداکثر فاصله نسبی ۱/۴ را نشان داد که از حداکثر فاصله نسبی بین ارقام کمتر می‌باشد.